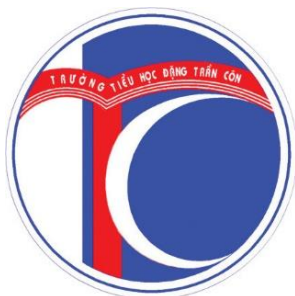

ỦY BAN NHÂN DÂN QUẬN THANH XUÂN
TRƯỜNG TIỂU HỌC ĐẶNG TRẦN CÔN

BÀI DỰ THI

CUỘC THI VIẾT VỀ

**GƯƠNG ĐIỂN HÌNH TIÊN TIẾN, NGƯỜI TỐT, VIỆC TỐT
VÀ CÔNG TÁC PHÁT HIỆN, NHÂN RỘNG ĐIỂN HÌNH TIÊN TIẾN
TRONG PHONG TRÀO THI ĐUA YÊU NƯỚC
QUẬN THANH XUÂN NĂM 2023**

Thông tin tác giả:

Họ và tên: Nguyễn Thị Hoà

Năm sinh: 1969

Trường: Tiểu học Đặng Trần Côn

Thông tin nhân vật:

Các bác lao công

Trường: Tiểu học Đặng Trần Côn

Tháng 5/2023

Đôi bàn tay của những cô ong thợ

“Trường Đặng Trần Côn nơi đây bao bạn hiền

Học tập mê say, thi đua nghìn việc tốt

Đặng Trần Côn thân yêu như ngôi nhà thân thiết

Dưới mái trường này – em học bao điều hay”

Ngôi trường TH Đặng Trần Côn xuất hiện thật đẹp trong bài ca ngôi trường, trong những bức hình được chụp lại. Để tạo nên một tập thể gắn kết và vững mạnh như vậy, chính là sự nỗ lực và cố gắng của tất cả cán bộ giáo viên, nhân viên và học sinh nhà trường. Đằng sau sự thành công đó, có sự đóng góp của những đôi bàn tay thầm lặng, ngày ngày lặng lẽ chăm chút cho khung cảnh ngôi trường thêm xanh, sạch, đẹp. Đó chính là những bác lao công – những cô ong thợ cần mẫn, chịu thương chịu khó, hằng ngày tô vẽ nên bức tranh khung cảnh của nhà trường.

Một ngày làm việc của các cô lao công bắt đầu từ sớm. Khi ban mai vừa ló rạng, các cô đã tới trường. Những cánh cửa lớp học được mở ra, như một phép màu, dưới bàn tay của các cô, sàn lớp nhanh chóng được lau dọn sạch sẽ, rác được thu gom về đúng vị trí. Lớp học trở nên gọn gàng, sạch đẹp, sẵn sàng đón các con học sinh tới lớp.

“Tùng...tùng...tùng” – tiếng trống báo hiệu giờ học vang lên. Ngôi trường trầm ngâm, suy tư lắng nghe tiếng ê a đọc bài của các bạn học sinh. Nhưng xen lẫn vào đó, tiếng chổi quét “loẹt xoẹt...loẹt xoẹt...” vang vọng trong không gian yên tĩnh. Học sinh vào lớp, các cô lao công lại tất bật ra sân trường quét lá rụng, để giờ ra chơi đến, những chú chim non sẽ có sân chơi thoáng đãng, có không gian để nô giỡn cùng bạn bè. Rồi đâu đó, ta bắt gặp trên hàng lang, hình ảnh những cô ong thợ đang cúi húi lau từng thanh lan can, từng bệ cửa sổ, từng bậc thềm cửa lớp. Vất vả ngày nắng, nhưng cũng không quản khó nhọc ngày mưa, các cô lại kiên nhẫn, cẩn thận lau hành lang nhiều lần để không đọng lại nước, vì sợ sàn hành lang trơn trượt, học sinh dễ té ngã. Các bác lao công cũng như thầy cô, chăm lo cho các bạn học sinh cẩn thận, chu đáo tới vậy đây!

Buổi trưa, những tia nắng rực rỡ chiếu xuống, xuyên qua những tán lá, đập lại trên bề cửa, lấp lánh ngắm nhìn những khuôn mặt mơ màng đang say giấc của các cô cậu học trò và cũng chiếu xuống vàng trán lấm tẩm mồ hôi của các bác lao công. Giờ nghỉ trưa của học sinh nhưng với các cô ong thợ, giờ làm việc mới lại bắt đầu. Bác lao công tới từng lớp, lau dọn sau giờ ăn trưa của học sinh, Đặc biệt, học sinh lớp Một được bác chăm chút, quan tâm hơn cả. Bác nhặt từng vụn thức ăn, từng mẩu giấy, hay nhắc các con bê khay cơm cẩn thận, tình cảm như con cháu trong nhà. Ánh

nắng phản chiếu bóng những tấm lưng đang khom xuống, hì hục lau sàn hành lang. Thỉnh thoảng, vang lên tiếng khe khẽ mà ấm áp “Con đi cẩn thận nhé, sàn trơn đó!” – tiếng bác lao công nhắc học sinh chú ý khi di chuyển đi vệ sinh. Nhờ có sự tận tâm, tận tụy và nhiệt tình của các bác, mà giáo viên chúng tôi cũng yên tâm giảng dạy và chăm sóc học sinh.

Cuộc sống quanh ta có những người rất bình dị nhưng những con người như vậy lại khiến nhiều người phải cảm phục khi nhắc đến, đó là những tấm gương sáng cho chúng ta học tập. Có bác lao công, quê ở Hương Sơn, Mỹ Đức, các ngày trong tuần, bác làm việc ở trường, tới tận sáng thứ Bảy, bác vẫn tới để lau dọn vệ sinh. Xong công việc, bác lại tất tả thu dọn ra bến xe để về quê. Hôm bác về để tranh thủ đi cấy thửa ruộng ở nhà, lúc lại về để lo toan công việc gia đình.... Cuộc sống mưu sinh vất vả là vậy, nhưng lúc nào bác cũng tươi cười, vui vẻ với mọi người. Những câu chuyện của bác luôn truyền tới một năng lượng tích cực. Hay như chị Hải, là tấm gương cho tôi học hỏi về sự chăm chỉ, nhiệt tình và sự nhân hậu, lòng tốt bụng, sự quan tâm thật lòng giữa người với người. Chính vì vậy, không chỉ giáo viên trong trường yêu mến, các bác lao công còn được các con học sinh vô cùng yêu quý và kính trọng.

Có những con người như bao người bình dị khác nhưng đã khiến tôi rất ngưỡng mộ bởi sự nỗ lực phấn đấu không mệt mỏi, lòng nhiệt tình và giàu nhân ái của họ. Đối với tôi, những bác lao công là những tấm gương đáng kính trọng, là những công thợ có đôi bàn tay vàng, khiêm nhường mà lặng lẽ, âm thầm cống hiến cho mái nhà TH Đặng Trần Côn, cho cuộc đời nở thêm những bông hoa đẹp. Trân trọng cảm ơn các bác đã luôn tận tụy với công việc ý nghĩa này! Kính chúc các cô, các bác sức khỏe để tiếp tục tô vẽ cho cuộc đời thêm đẹp, thêm ý nghĩa!

Hà Nội, ngày 05 tháng 5 năm 2023

Ban giám hiệu

Người viết

Nguyễn Thị Hoà